

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 2878
NO. 121. — ŠTEV. 121.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, FRIDAY, MAY 23, 1930. — PETEK, 23. MAJA 1930.

TELEFON: CHELSEA 2872
VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

SIJAJEN USPEH NEMŠKEGA VODLJIVEGA BALONA

"GRAF ZEPPELIN" JE SREČNO PRELETEL EKVATOR IN PRISTAL V PERNAMBUCO, BRAZILIJA

Danes zjutraj bo poletel proti Rio de Janeiro, kamor bo dospel jutri dopoldne. — Vsega skupaj je bil v zraku šestinosemdeset ur in pet minut. Neptunsko praznovanje na krovu. — Polet v viharju. — Preko Kube proti Lakehurstu.

PERNAMBUCO, Brazilija, 22. maja. — Danopoldne ob polpetih (po newyorškem času) je dospel iz Sevile na Španskem nemški vodljivi balon "Graf Zeppelin".

Na letalnem polju se je zbralno nad petnajst tisoč ljudi, ki so njegov prihod navdušeno pozdravljali.

Predno je pristal ob visokem stolpu, je krožil celo uro nad mestom.

Polet iz Friedrichshafna do Sevile je trajal 24 ur in 27 minut; od Sevile do Pernambuca pa 61 ur in 48 minut. Vsega skupaj je bil torek v zraku 86 ur in pet minut.

Ko se je pojavil nad ekvatorjem, se je vršila na krovu običajna neptunska ceremonija. Dr. Eckener sam je igral vlogo Neptuna.

Zadnji del potovanja je bil najbolj težaven, ker je moral vodljivi balon skozi dež in vihar. Letel je v višini 500 metrov ter se posluževal petih motorjev.

Ob desetih dopoldne se je pojavil "Graf Zeppelin" nad otokom Fernando Noronha, 125 milij vzhodno od brazilske obale.

Tukaj bodo vzeli na krov nove zaloge vode in kuriva. Balon bo jutri zjutraj nadaljeval pot proti Rio de Janeiro, kamor bo dospel v soboto zjutraj.

Koliko časa se bo mudil v brazilskev glavnem mestu, zaenkrat še ni znano.

Začetkom prihodnjega tedna bo odletel proti Kubi in odtam v Lakehurst, N. J., kjer bo par dni nastanjen v tatočniji mornariški lopi.

PARNIK V PLAMENIH NA RDEČEM MORJU

Na francoskem parniku, ki je pričel goreti na Rdečem morju, se nahaja nad tisoč petsto potnikov.

LONDON, Anglija, 22. maja. — Lloydova pisarna je dobila poročilo iz Porta Sudana, da je 1500 mohamedanskih romarjev zajetih na krovu francoskega parnika "Asia", ki je pričel goreti v Rdečem morju.

Potnik, kajih imena pa tukaj niso znana, so se vkrečili v Jeddah.

FILM O JUGOSLAVIJI

Jugoslovanski Sokol v New Yorku bo dne 25. maja 1930 razkazoval velik film o Jugoslaviji v Harley House, 413 West, 46 Street, New York. Začetek ob pol starih popoldne.

Film prikazuje vse krasote naše stare domovine, od Triglava pa do Macedonije.

Pri tej priliki bo vsak oživel spomin na kraje, kjer vam je tekla zibelka in kjer ste preživeli leta svoje mladosti. Pripeljite seboj tudi svoje otroke.

FRANCIJA DALA DOVOLJE NJE ZA POLET

BERLIN, Nemčija, 22. maja. — Zunanji urad je postal brezjeno bozavko "Graf Zeppelin", da mu je Francija dovolila leteti preko francoskih zapadno-indijskih kolonij z izjemo Fort de France na otoku Martinique. Angleška vladava je že preje dovolila Zeppelinu, da lahko leti preko angleških karibskih posestev. Zračna križarja bo letela preko teh krajev iz Pernambuca v Havano, po svojem prihodu v Južno Ameriko.

Podrobnosti o katastrofi še niso znane, vendar pa se je izvedel, da so bili vsi potniki srečno odstranjeni z gorenega parnika.

PARIZ, Francija, 22. maja. — Urad Fabre érte v Marsellesu je dobil danes poročilo, da je izbruhnil na parniku "Asia" polet. Parnik je vozil iz Pedde v Meko 1500 mohamedanskih romarjev.

Podrobnosti o katastrofi še niso znane, vendar pa se je izvedel, da so bili vsi potniki in člani posadke rešeni.

VELIKA VEČINA NARODA PROTIV PROHIBICIJI

Glasovanje, ki ga je razpisal tednik "Literary Digest", kaže, da je sedemdeset odstotkov prebivalstva proti obstoječim suhaškim postavam.

Tednik "Literary Digest" je objavil včeraj izid glasovanja glede prohibicije.

Pred pet mesecih je razposlal po delžici dvajset milijonov glasovnic ter dobil skoro pet milijonov odgovorov.

Trideset odstotkov glasovnic je vprid prohibiciji, dočim jih je sedemdeset odstotkov za odpravo oziroma za modifikacijo urobitičkih postav.

Zagovorniki prohibicije imajo večino v državah Arkansas, Kansas, North Caroline, Oklahoma in Tennessee.

V petih državah se je večina izrekla za popolno odpravo prohibicije.

Te države so: Connecticut, Louisiana, Nevada, New Jersey in Rhode Island.

PROFESOR JE OBTOŽEN UMORA OTROKA

Italijanski profesor i njegova žena sta oboljena, da sta polila s petrolejem zibelko dveletnega otroka in jo začgala.

CATANIA, Sicilija, 22. maja. — Državno pravništvo zahteva najstropjo kazen za profesorja Dantenu Majorano in njegovo ženo Salo ter stiri sokrivce, ki so oboljeni, da so umorili dve leti starega otroka.

Ta zahteva državnega pravnika je povzročila po vsej Siciliji veliko senzacijo, kajti Majorano je član odilne družine ter je bil poslanec v dveh zakonodajah.

Njegov brat je slaven zdravnik.

Državno pravništvo jih dolži, da so povzročili smrt Francesca Amata, nečaka Majoranove žene. Obtoženi pravi, da sta profesor in njegova žena naročila služabnikom, naj polije zibelko otroka s petrolejem ter začga. Pri tem kruntem dejanju sta bila navzoča profesor in njegova žena. Otrok je seveda zgorel.

Državni pravnik pravi, da je umor zasnovan na Majoranovi ženi, ker bi dobita precejšnjo dedičino, če bi otrok umrl.

ILEANA VENDAR NA DUNAJU

DUNAJ, Avstrija, 21. maja. — Šele sedaj še je izvedelo, da je bil glavni vzrok obiska princesine Ilene na Dunaju, da je posetila nekega slavnega zdravnika za oči, ker trpi haje na neki resni očesni bolezni. Vse drugačne govorice so izvle iz trete.

NAD DVESTO OTROK IN NUN OGROŽENIH

Požar je uničil sirotišnico ter povzročil ogromno škodo. — Vsi so se pravočasno rešili. — Vzrok požara ni znan.

MILWAUKEE, Wis., 22. maja. — Danes zjutraj okrog ene ure je izbruhnil v frančiškanski sirotišnici pužar, ki je povzročil za \$350,000 škodo.

V poslopu se je nahajalo 196 otrok in 26 nun. Vsi so se pravočasno rešili.

Ogenj so opazili ljudje, ki so se pripeljali mimo v avtomobilu. Precio so metali opeke v okna, da prebude nune in otroke.

Nune so z občudovanja vredno hladnotravnostjo razvrstile otroke in načrtovali.

Požarni brambi so pomagali prostovoljci, toda klub vsem napornim posledja ni bil mogoče rešiti. Sirotišnica se nahaja ob obali Michiganskega jezera. Zaseknat se se ni moglo dognati, kaj je povzročilo požar.

Otroci, nahajajoči se v sirotišnici, so bili stari manj kot petnajst let. Spali so v drugem in tretjem nadstropju.

Poslopu je bilo zgrajeno iz opeke.

NOVI AMERISKI POSLANIK V CANADI

WASHINGTON, D. C., 22. maja. — Hanford MacNider iz Iowe, prejšnji pomočni vojni tajnik, je bil nominiran od predsednika Hooverja ameriškim poslanikom v Canadi.

Predsednik je poslal imenovanje v senat, kjer ga bodo brez dvoma potrdili.

REFERENDUM GLEDE SUHAŠKE POSTAVE

COLUMBIA, S. C., 22. maja. — Delegati iz Hampton County so danes naprosili demokratično konvencijo iz South Caroline, naj se zavzame v prilog državnega referendumu glede prohibicije. Plemeniti eksperiment se je populoma izjavil, kot je videl že vnaprej Woodrow Wilson, ko je vetril tozadenvi predlog.

Med drugim je rekel:

— Kdo je ustvaril leta 1923 postavo glede osemurnega delovnika kote temeljno državno postavo?

Delavec so mu soglasno odgovoril:

— Vi ste storili to!

Omenil je tudi zvišanje penzij za bolne in ostarele, pristojbine za bodoče matere in prisilno zavarovanje proti tuberkulozi.

To je bil po njegovem zatrdiru le del fašističnih pridobitev. Fašistični režim je postavil kapital in delo na isto stopnjo, z istimi pravicami in dolžnostmi. Kaj takega se ni zgodilo nikjer drugod na svetu.

— Kdo varai pravi. — je izjavil Mussolini, — da živi prebivalstvo kake druge države v izobliku, je nesramen lažnjivec. Samo v časopisu poglejte, pa boste videli, da je v srečni Angliji nad dva milijona ljudi brez dela.

Mussolini je zaključil svoj govor z izjavo, da je naučil fašizem italijanskega delavca, da so interesi dežele njegovi interesi. Če je narod reven, so tudi njegovi delavci reveži, delavci mogočnega naroda so pa po vsem svetu ugledni in respektirani.

Slednjih je pozval svoje poslušalce, naj si dobro zapomnijo njegove besede ter sporoč svojim tovarisem.

Ko je delavce vprašal: — Čejava je Italija? — so vsi soglasno odvrnili: — Fašistična in naša.

VELIKANSKI SKLADI ZLATA NA JAPONSKEM

Japonski profesor domneva, da bo mogoče pridobiti vsako leto na otoku Formosi za dvatisoč petsto milijonov dolarjev zlata.

TOKIO, Japonska, 22. maja. — Danes je pretlačil ministr. predsednik Ramsay MacDonald najbolj resna kriza, odkar je že drugič na krmitu angleške vlade.

Celo delavško časopisje priznava nevarnost položaja. — V sredo je doživelna vlada nov poraz.

LONDON, Anglija, 22. maja. — Danes je pretlačil ministr. predsednik Ramsay MacDonald najbolj resna kriza, odkar je že drugič na krmitu angleške vlade.

Celo delavški listi, med njimi "Daily Herald", priznavajo, da je položaj skrajno resen, kajti v zadnjem času je doživelna vlada dosti porazov v zbornici lordov.

Odstopil je Sir Mosley, in od treh strani preti vladi nevarnost, da bo strmoglavljen.

MacDonaldu se ni treba ničesar batiti zbornice lordov, toda nerodno je zanj, ker se mora poslanska zbornica baviti z vladnimi predlogi, katere je lordska zbornica zavrnila ali pa amendirala.

Zadnji, toda precej odločilen poraz je doživelna vlada včeraj, ko je zbornica z 103 proti 26 glasovom odobrila predlog lorda Elphicka.

Glavni stan prostovoljev je sklenil koncentrirati vse svoje sile za glavni napad.

Mesto Dharasana je postal središče indijskega neodvisnega gibanja.

MINISTRSTVU MACDONALDA PRETI KRIZA

Celo delavško časopisje priznava nevarnost položaja. — V sredo je doživelna vlada nov poraz.

LONDON, Anglija, 22. maja. — Danes je pretlačil ministr. predsednik Ramsay MacDonald najbolj resna kriza, odkar je že drugič na krmitu angleške vlade.

Celo delavški listi, med njimi "Daily Herald", priznavajo, da je položaj skrajno resen, kajti v zadnjem času je doživelna vlada dosti porazov v zbornici lordov.

Odstopil je Sir Mosley, in od treh strani preti vladi nevarnost, da bo strmoglavljen.

MacDonaldu se ni treba ničesar batiti zbornice lordov, toda nerodno je zanj, ker se mora poslanska zbornica zavrnila ali pa amendirala.

Zadnji, toda precej odločilen poraz je doživelna vlada včeraj, ko je zbornica z 103 proti 26 glasovom odobrila predlog lorda Elphicka.

Glavni stan prostovoljev je sklenil koncentrirati vse svoje sile za glavni napad.

Mesto Dharasana je postal središče indijskega neodvisnega gibanja.

BORBA MED INDIJCI IN ANGLEŽI

Včeraj je bilo zopet a retrirah nad sto Indijev, ki so kršili angleške določbe. — Gandhijev pribročnik načeluje vstašem.

BOMBAY, Indija, 22. maja. — Prostovoljci Narodnega Kongresa so obnovili napade na Wadala soline. Posledica tega so bili novi nemiri. Tri osebe so bile poškodovane, 118 jih je bilo pa arrestrirano.

Prostovoljci so vprvorili sličen napad kot prejšnji teden. Svojega cilja pa niso dosegli, ker je bila domača policija na svojem mestu.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

M. ZOŠČENKO:

VZTRAJNOST VODI DO USPEHA

Nedavno je iznašel moj spodnji sodržnik Fedor Aleksejevič Kuljkov sredstvo zoper birokratizem. Ta človek je prava državna glava! Sredstvo pa je tako uspešno in obenem tako seneno, da bi ga bilo treba patentirati in ozemlju, toda na svojo veliko žalost. Fedor Aleksejevič Kuljkov trenutno ne more v inozemstvo—kajti moj srčni prijatelj mora zgraditi svojega poskusa sedeti. Resnično, nihče ne more biti preroč v svoji domovini.

Sredstvo, ki ga je bil Kuljkov na bistromen način iznašel zoper birokratizem, je bilo telesne vrste: — Kuljkov je belo rad zahajal v neki vsega spokavanja vreden grad. Imel je tam svojo zadovo. Tako je hodil tja, mislim en mesec, mogoče tudi dva. Vsak dan. In sicer brezuspešno, to se pravi, birokrati so se delali, ko da ga vobče ne vidijo. Bilo je strašno. Njegovim aktom niso poiskali, nujegove zadove niso rešili. Posljali so ga le po raznih nadstropij. Odpravljali so ga, da na pride jutri.

Naravno, tudi njihova služba ni lepa. K njim, birokratom, prihajajo dnevno stotine ljudi in vsekima kako neumno vprašanje. Človek postane seveda grob, že iz čiste nervoznosti.

Kuljkov se nikakor ni mogel oziroma na to intimo psihologijo birokratov. Sicer pa se je bil že naveličal čakanja. Tako je mislil: — Če danes ne uredim svoje stvari, potem bo zares hudo. Potem se bo vlečla zadava še en mesec. Pričači si bom kratko malo kateregakoli izmed osebja v tem prekletem uradu in mu dal zaščitno.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.

— Prinesite tudi Obreskinove aktete — so vplili birokrati.

Moz z zaščitno je stisnil Kuljkovo roko in se mu prisreno zahvalil. — Obraz, — je reklo, — se bo pozdravljal, toda do smrti vam ostanem hvaljen, ker ste mi pomagali v boju zoper birokratizem.

Ko so se pomirili, so, napravili zapisnik. Medtem so priliš na dan Kuljkovi akti in vse je šlo po po-

ce, požigaval, prekrižal noge, in jih učkal. To je spravilo Fedorja Kuljkova povsem ob pamet. — Kako, — si je mislil, — tu je javno posopije, s sten gledajo slike naših velikih državnikov, knjige so tu, akti, mize obložene z delom — vmes pa to uckanje in zvijganje — ne, to ne gre, to je kratko malo salivo!

Fedor Kuljkov si je natančnejše ogledal birokrata. In ko je bil slednjic, ves divji, je pristopil k možu in mu prisobili zaščitno. Z vso silo seveda. Birokrat — drugačni mogel storiti — je padel s stola. Seveda je tudi prenehal uckati noga. Zato je pa pričel rjoveti.

Z vsem strani so priheli birokrati, prijeli Kuljkova, da ne bi usel. Mož z zaščitno pa je reklo: — Prišel sem v važni zadavi in sedim tu že od ranega jutra. Toda če mi dajete zaščitno na teče, potem nočem imeti opravka z državnimi uradmi.

Fedor Kuljkov se je zelo čudil. — V resnicu, slednji, — je reklo, — nisem vedel, da ta človek ni uradnik, ampak prosilec. Misli sem, da sedi kak preklet birokrat. To varša v tripljenju vendar ne bom preplet.

Birokrati pa so se strašno razburili in vplili: — Kje so Kuljkovi akti? Hitro, da vidimo, česa išče!

Moz z zaščitno pa je protestiral: — Oprostite, zakaj ima predpravoč človek, ki pretepa? Poiscičete tudi moje akti! Moje ime je Obreskin.</p

SIROTA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

41

(Naučevanje.)

Dež je prenehal padati, a vendar je še vedno plihal preko dvorišča. Postalo je zelo mrzlo. Willie je zapel svoj ogrinjac ter obljubil, da bo obiskal Jerico prihodnj dan.

— Nikakega površnika nimaš, — je rekjal Jerico, — in noč je hladna. Vajen si gorkega podnebla. Vzemti te žal, da se ne prehladiš.

Nato mu je želela lahko noč.

Jerico je ostala po vratih, dokler ni slišala oddaljajočih se konjskih kopit. Nato se je umaknila v svojo lastno sobo. Dobro je prestala ta prvi sestanek, a vendar čutila, da bo prisluškovalo.

Ali se je Willie izpremljen zanj?

Ne, nikakor ne. Vrnili se, kot je šel, — velikodusen, moški in udan. Kazal je isto odkritost rastva, katero je vedno kazal. Bil je na kratko Willie, kot je sanjala o njem, mislila ter ga ljubila.

Misilia je na poziv k čaju ter rekla:

— Jane, jaz ne želim nicesar jesti.

— Majhen deček mi je izročil to ter odhitel, — je rekla deklica ter pololiča v njen roki velik paket. — Rekel je, naj to izročim takoj.

— Prinesi mi luč. — je rekla Jerico.

Deklica je odšla po svetlico, dočim so jo Jerico vpraševala, kaj neki vsebuje paket. Misilia si je tako, da ne more priti nobeno pismo od Mr. Amoryja.

Medtem pa se je vrnila služkinja ter prinesla svetlico. Razpečatila je paket ter potegnila iz omota naravnih popisanih strani, kojih vsebino je premotrla z največjim zanimanjem.

Osemnajdesete poglavje.

OCETOVA POVEST.

Moja hčerka:

Moja ljuba in senkočutna hčerka! Sedaj imam šele besedo poguma, da te prosim biti nepristranska priča povesti mojega življenja. Upam, da mi boš zaupala, čeprav sem tvoj oče, kot ti bom dokazal s par besedami.

Prikril ti ne bom ničesar. Tako se bom poglobil v razkritje stvari, katerih sem se bal najbolj.

Mr. Graham je moj očim in moja blažena mati, že davno mrtva, je resnična mati Emilije. Od teh ljudi, katerih sem ljubil najbolj, sem bil ločen od hudega prokletstva. Moja nesrečna roka je pahnila Emilio, v večno temo. In vendar, čeprav proklet, sem nedolžen vsega zlega, kot ti bi dokazala moja povest.

Narava in vzgoja sta podpodbivali v meni upornega duha. Bil sem idol moje invalidne matere, čeprav sem jo ljubil ter jo še vedno ljubim. Nisem bil niti okrut, niti zlobno razpožeten. Bil sem priljubljen pri vseh dolžnih tovornih. Niti enega sovražnika nisem imel.

Naenkrat pa je prišla moja prostost!

Moja mati se je zopet poročila in njen mož, moj očim, je nelzprosno zatrli vso mojo deško neodvisnost.

Ce bi nekdo ravnal z menom, bi si morda lahko pridobil mojo naklonjenost, ker ni bil se ustaljen moj značaj.

Njegovo obnasanje naprem meni pa je bilo skrajno mrzlo in rezervirano. Nisem mu mogel reči oče, čeprav je to v polni meri zasluži. Dve stvari sta ojačali moj srd na mojega očeta.

V prvi vrsti sem se začel, da sem odvisen od njega. V drugi vrsti pa sem vedel, da je obstajalo veliko sovraštvo med njim ter mojim očetom, kateremu sem bil zelo podoben.

Moje sovraštvo do mojega očeta je rasio in k temu sta prišli dve drugi stvari, ki sta povečali moje sovraštvo.

Bila je v prvi vrsti ljubezen do Emilije, katero sem gojil. Tudi s svojo strani je gorko vratila to ljubezen.

Ta ljubezen je bila ovira vsega.

Konečno je moja mati umrla. Ostal sem, čeprav nerad, v stanovanju Mr. Grahama.

Takrat sem bil v službi pri Mr. Grahamu ter član njegove družine. Emilija je naenkrat zbolela in šest tednov sem bil brez njene družbe. Ko je zadostno okrevala, da zapusti svojo sobo, sem dobil prillko, da bi običejem.

Bila sva nekod v knjižnici več kot eno uro, ko je naenkrat vstopil Mr. Graham ter prišel proti meni s tako resnim obrazom, da ne bom nikdar več pozabil. Nisem se brigal zanj, vendar pa sem bil dobro prizadelen. Nisem pa bil pripravljen na napad, katerega je dejanski izvršil na me.

Ntaco me je v navzočnosti deklice, katero sem oboževal, obdolžil strašnega zločina — poneverjenja — ter trdil, da je moja krivda pozitivna in da ne more nikdo dvomiti o njej! Jezen sem bil že poprej, a tedaj sem postal naravnost razkačen. Dvignil sem pest ter ne vem, kaj vse sem še storil. Vem pa, da sem podrl Mr. Grahama na tla. Takrat so me predramili kriki Emilije, ki je omahnila na zofo.

Ves prestrašen sem skočil proti nji. Na mizi je bilo par steklenic. Hitro sem prial eno, o kateri sem domneval, da vsebuje navadno krepčilo ter pljusk. Il vsebino v njen obraz.

Deklica je naenkrat skočila v strašnih mukah z zofe ter pohitela po sobi, nataj je počenila v kot.

Mr. Graham, ki je bil izprva kot paraliziran, je skočil kvíšku kot blaznet. Pričel ne je grozno zmerjati ter rekel, zakaj sem mu umoril otroka.

Strašna noč in dan, ki sta sledila nato!

Potikal sem se naokrog ter skušal pomiriti svojega duha ter napraviti, kaj načrt glede bodočnosti.

Zadostno stanje Emilije ter strah pred posledicami sta me prisilila, da se javno ali skrivno vrnem v hišo Mr. Grahama. Vse, kar sem imel, je bilo v moji sobi. Nič drugega mi ni ostalo, kot nameriti svoje korake znotraj tujak, da dobim potrebne informacije glede stanja Emilije.

Potikal sem se naokrog brez hrane ter misliš ves čas na Emilijo. Zvezcer pa sem se približil hiši v kateri je stanoval Mr. Graham. Zdravnikov voz sem videl pred hišo. Vedel sem, da je Mr. Graham doma in da mi ne bo dovolil vstopiti in vsefeti tega sem čakal.

Konečno se mi je nudila prilika, da izvem, da je usoda Emilije začetena. Ko je Mr. Graham odšel, sem vstopil v hišo z drugimi klijenci ter odšel po stopnicah navzgor. Tam sem čakal precej časa, da vidim, kdaj bo vse pripravljeno za vstop.

Prvi del mojega obiska je bil dosežen in odhitel sem zopet po drugih stopnicah.

Tam pa sem naenkrat srečel Mrs. Ellis, ki je prihajala iz kuhinje ter nosila neko jed. Ustavil sem jo ter prisili, da mi je odgovarjala. Prve njenje besede pa so potrdile moje najhujše božljivosti.

— Izpustite me, — je vzkliknila, — lopov! Drugič mi boste iztaknili ed!

— Kje je Emilija? — sem zakričal. — Hočem jo videti!

— Videti jo, — je odvrnila ona. — Ne, vi lopov! Dost! Je pretrpel vas. Sedaj pa ima dovolj!

— Kaj mislite s tem? — sem zakričal jaz ter jo stisnil za ramo, kajti njenje beseda so strašno vplivala na mojo dušo.

— S tem mislim redi, da ne bo Emilija nikdar več nikogar videla. Ce pa bi mela tisoč ed, bi ne hotela miti z enim pogledom vam!

(Dalje prihodnjšč.)

IN POKRILE SO DEŽELO...

Iz Sudana, Transjordanije in Palestine so upadli v Egipt ogromni kobilčji roji, ki okrožajo vso letošnjo žetev. Vojaško pokončuje kobilice z metalci plamenov, toda uspehi so malenkostni. Vlada je moralna uvesti prisilno delo, ki je bilo odpravljeno že pred 40 leti. Po nekdanji so kobilčji roji tako gosti, da je nemogoč vsak promet.

Anglijski biolog dr. T. Anderson pošilja v svet malo razvesljivo mnenje, da bodo kobilice obiskale tudi severne dežele, ker so bile po vsej Evropi anormale vremenske prilike, ki zelo pospešujejo množevje živali.

Svetlo pismo stare zaveze našteva med šibami, s katerimi je Bog učitelj egipčanskem ljudstvu. tudi kobilice, ki so se pojavile med nadlogami kuge, lakote in vojne in ki so bile tako strašne, da jim je v nizu kazni sledila samo še temo in smrt prvorazvencem.

Ta šiba iz stare zaveze je še danes strah in trepet dežele, kjer se pojavi. Skozi zgodovino se vleče kobilčki rod kakor senca straž in groze. Že Plinij in Pavzanij omenjata ogromno škodo, ki so jo povzročili kobilice. V srednjem veku je postala ta nadloga tako mučna, da so jo ljudi skušali panati z molitvami. Ko so se kobilice pojavile 1. 1338 na Tiroškem, je šla cerkev celo tako daleč, da jih je proklicala. Šele pozneje so jih začeli preganjati z uspešnejšimi sredstvi. Ferdinand I. je 1. 1548 izdal navdih, kako treba pokončevati zaroč. Mesece marca 1749 je Marija Terezija izdala poseben patent, ki je veleval zaretiti zaledo, da se kobilice ne razpasejo. Predpis ni pozabil omeniti, naj se kobilice preganjajo z zvonenjem, truščem in hrupom. L. 1750, je raziskovalec Adanson doživel strahovito invazijo kobilic v Senegal. Bil je baš dospel v deželo, ko se je nekaj jutra nebo popolnoma zamračilo. Kmalu se je spustil na zemljo živ oblik kobilic, ki jih je bilo na milijarde. Obraže so drevje do zadržanja, travo in zelišča so izgrizle do korenin. Adanson priponuje, da so se jih Afričani branili s tem, da so kopali jarke pred katerimi so prizigali ognje. Jariki se s kralji napolnili z mrtvimi kobilicami, da so ugasnili celo ognje. Kmalu zatem pa se je pojavila nadloga v povečanem stevilu. Bil je zarod, ki so ga le zasuli z zemljo, ne pa uñitil z ognjem.

Kobilica je ostudna žival, posebno kadar se pojavi v gostih rojih. Njena požrešnost ne pozna meja in ker je zelo plodovita, je njen navzočnost dvakrat opasna. Samica izleže po 30 do 60, največ do 150 jajčec. Ovije jih z nekakšno prevleko v mehur, in tega obesijo v okroglo luknjico na viseči svet. To stori bržčas iz zaščitnih ozirov, ker note, da bi devično odplavilo in uničilo zarod. Jajčeca ostanejo v tem stanju lahko delj časa brez škode, pozneje pa zlezijo iz njih lincine, ki niso od kraja niti kaj podobne svojim roditeljem. Preden se razvijejo do popolnosti, trajata več tednov in še v najbolj vrčem poletju postanejo godne in rodiljšči dobitki.

Sredstva, s katerimi so preganjali kobilice v starih časih, so torej bila kaj primitivna. Zato ni čudno, da je bila škoda navadno zelo velika. Danes uporabljajo zoper nadlego kobilčjega rodu moderne pripomočke. More in po-

končujejo jih z metalci plamenov a tudi s strupi, ki jih mečejo iz letal. Ta metoda se je pred leti tako dobro obnesla v južni Rusiji, kjer so bile kobilice pojatile v ogromnem številu. Kako strahoten lahko postane naval kobilice, o tem priča tudi pripovedovanje očividcev, ki so jih videli leteti čez morje. Polet kobilčjih rojev čez Sueški prekop ni baje nič posebnega. Večkrat so jih videli, kako se v kilometrskih oblakih vlečijo iz Male Azije proti Egiptu. Dežel faranov sede vznemirjajo z od pamтивka. Afrika jim je všeč posebno zaradi tega, ker uspeva tam zarod dobro tudi v največjih suših.

Izkušnje pričajo, da ne ustavi mogočnih rojev kobilic niti morje, če hočejo priti iz enega kraja drugam. Leta 1890. je plula ladja — Princesa Amalija po Rdečem morju nepretrgoma tri in trideset ur. Ves a čas si je moral rezati pot skozi valove — kobilice, ki so se poplavile na morski površini in butale od ladjo, da se je voda odbijala s posebnim šumom.

NA ČEM UMIRAMO?

— Od starostne oslablosti, takozvane naravne smrti, umre veliko manj ljudi, nego si mislimo. Neki učenjaki so pred kratkim raziskovali vseroke smrti in so ugotovili, da umre vsako leto od 10.000 oseb, zaradi jetike 21.5, zaradi raka 20.3, pljučnice 18.8, želodnih in črevenih bolezni 17.4, možganske kapi 13.1, naravne smrti 10.8, infunce 4.5, zastrupljenja ran 2.3, zaradi optič in noric 2.2, zaradi oslovskega kašila 2. vnetja slepiča 1.3, davice 0.9, legarja 0.5 in zaradi škratinke 0.2.

Jetika in rak sta še vedno najobičajnejša povzročitelja smrti. Posebno neke poklice jetike najrajkajo obiskuje. Tako tudi neka statistika, da umrejo med 10 tapetniki 4. od sušice, med 10 tobacnimi delavci jih umre 6, med 10 kovinarji 7 in med 10 kamnoseki 9.

Ogenj v garazi.

V predmestju Dubrovnika je te dni nastal velik požiar v neki garazi. Šofer je čistil avtomobil in si svetil s svečo. Nenadoma je eksplodiral bencin in hipoma je bila garaza v plamenih. Zgorela sta dva avtomobila, pa tudi garaza je pogorela do tal. Škoda znaša okoli

SEZNAM ARANŽIRANIH KONCERTOV.

25. maja: Milwaukee, Wis.
2. junija: Calumet, Mich., (Opera House).

7. junija: Traumick, Mich.

15. junija: Ely, Minn.

22. junija: Duluth, Minn.

Naslov: Banovec R.

6233 St. Clair Ave. Cleveland, Q

Naši SKUPNI IZLETI v Jugoslavijo in Italijo za leto 1930

Čas prihaja —

za vse one, ki so namenjeni to leto v stari kraj, da se odločijo kdaj in po kateri progi žele potovati. Na splošno povpraševanje in zanimanje rojakov za naše skupne izlete naznamjam, da priredimo to leto sledete izlete:

Po FRANCOSKI progi s parnikom

"Ile de France"

preko Havre

PRVI POLETNI IZLET

DNE 6. JUNIJA

25. JUNIJA — Drugi poletni izlet
11. JULIJA — Tretji poletni izlet
S PARNIKOM "PARIS" POSEBEN IZLET — DNE 30. JUNIJA

Po COSULICH progi preko Trsta

I. SKUPNI POLETNI IZLET

z motorno ladjo "SATURNIA" dne